Від смерті у воді
ти заховався в крихітній і білосніжній мушлі;
тут є вікно, вино і плити,
а навесні дозволено закласти
квітник і виростити там
гліцинії або кулясті блискавки.

Минуло дві зими.

Улітку ти досліджував семантику пелюсток,
і фоліанти францисканців, і дощі.

І все подвір’я заслала золота стружка,
і катастрофічно бракувало паперу,
і ти зважився поїхати до старовинного міста, —
з перукарнями, ратушею, залізницею.

Дрогобич.

Дрогобич, треба набрати повні плюца
липневого повітря — і пірнути,
ти ж чуєш, це Дрогобич, ненадовго,
на короткий час.

…Ти вже піднімався на поверхню,
ти бачив годинника ратуші
навпроти своїх очей,
а хрести собору — внизу;

ти не заховався від смерті у воді,
і ще й донині плавно опускаєшся на дно
самого неба.